

Olv.: ApCsel 2,1-11 – 1Kor 12,3b-7.12-13 – Jn 15,26-27,16,12-15

A vigasztaló Szentlélek

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Az első pünkösd ünnepén az apostolok Máriával és néhány jóakarató emberrel összegyűltek abban a teremben, ahol az Úr utolsó vacsoráját töltötte el tanítványaival. Azt a hírt halljuk a Szentírásból, hogy bezárkóztak, féltek. Akkor történt valami azon az első pünkösdön, amikor egy belső Erő kitárta az ajtókat és az apostolok elindultak Isten erejével bátran, az üzenettel, az örömhírrrel.

Be van zárva az ajtó. Becsukjuk, nehogy bejöjjön a zaj. Arra is gondolhatunk, hogy nekünk, keresztényeknek van egy kísértésünk, hogy egy zárt ajtó mögött összegyűlünk. Miért? Jó az intimitás? Igen. Félünk? Félünk ebben a világban, ahol ellentétes erők, a mi felfogásunkkal, a mi értékrendünkkel szembejövő erők működnek.

Ez a mai ünnep arról szól, hogy ki kell nyitni az ajtókat.
Szükségünk van az intimitásra, szükségünk van a belső töltekezésre,
de ez soha se lehet öncélú. A pünkösd arról szól,
hogy az embernek meg kell újulnia és a világnak is újjá kell születnie.
Ez csak az Isten Lelke által lehetséges, aki általunk akar kimenni a világba.
Gondolkodjunk el azon, miképpen működik bennünk ez az isteni Lélek?
Van-e bátorságunk tanúságot tenni az Istenről?
Meg tudjuk-e vallani a hitünket?

Isten szerint - a teremtő, a megváltó Isten szerint - a világ sorsa a mi kezünkben van!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Ötven évvel ezelőtt, 1962-ben kezdődött el a II. Vatikáni Zsinat. Az egész világ szemében tiszteletre méltó, bölcs XXIII. János pápa, - amikor már a halálos betegségével küszködött, - hirdette meg ezt a zsinatot, amelynek mottója: „*Megújulás!*” Ezt a fogalmat úgy értelmezte: „Ennek a zsinatnak egyetlen célja van: „Új pünkösd eljövetele!”

Ma, pünkösd ünnepén gondoljunk arra, amit a mai szentírási üzenetek is megfogalmaztak:

Megújulás!

Az Egyház mindig megújulásra szorul, mint ahogy minden egyes ember életét minden nap újra kell kezdeni. Az Egyháznak is minden nap újra el kell indulnia azért, hogy megújuljon a föld színe, megújuljon a világ arculata. Pünkösd ünnepe megmondja azt is, hogy ez hogyan lehetséges.

***Ez úgy lehetséges, hogy az Isten Lelkét befogadjuk!
Ez az isteni Lélek elkezd működni bennünk
és egy új emberiség születik!***

Két héttel ezelőtt itt a vasárnapi szentmisén elméltünk arról, hogy egyedül az ember az, aki a vér szerinti rokonságon kívül képes megteremteni a lélek szerinti rokonságot is. Pünkösöd ünnepe erről az új testvériségről szól, amit a Lélek, az Isten Lelke teremt meg.

Az evangélista arra figyelmeztet bennünket,
 hogy akiket az Isten lelke éltet, azok az Isten fiai.
 Akik az Isten fiai, azok egymásnak testvérei.
 A megújulás ebbe az irányba mutat.

Vagy istenfiúi életet élünk ebben a világban és ezáltal létre jön egy új testvériség!
Mai divatos szavakat használva: létrejön a szeretet globalizációja.
Rádöbben az emberiség erre és a sokajkú nép eggyé lesz, egymásra talál!

Vagy a mindennapjainkat behálózza a félelem,
 az egymástól való félelem és békétlenségben telnek el napjaink.

Pünkösöd egy új teremtés! Pünkösöd egy új megváltás!

Annak érdekében, hogy felfogjuk ennek az ünnepnek üzenetét, induljunk el onnan, ahol összegyűltek az apostolok Máriával, Jézus Anyjával és várták a megígért Lelket. Az ő számukra is nagy kísértés volt az az intimitás, az a bensőséges légkör, amelyben együtt voltak, amelyben közel érezték magukat egymáshoz, igazi közösségben voltak egymással. Ha az ember leáll itt, akkor csak önmagára gondol és nem vállalja azt, amit Isten általunk művelni akar ebben a világban: egy új világot akar teremteni. *Pünkösöd erről szól!*

Istennek az a szándéka, hogy az egész világ üdvözüljön!

Próbáljuk legyőzni ezt a kísértést, a bensőségesség kísértését. Amikor összehívjuk barátainkat, amikor összehívjuk azokat, akikkel egyféleképpen gondolkodunk, akikkel úgy gondoljuk, hogy összetartozunk, akkor semmi más nem számít. Jézus nem ezt akarta!

***„Majd elküldöm nektek a Lelket és ti elmentek
 és tanúságot tesztek Rólam a föld végső határáig!”***

Istennek nem az a szándéka, hogy néhány ember megismerje,
 néhány ember fölismerje Isten nagyságát,
 emberszerető jóságát és higgyn ebben az Istenben,
 hanem Istennek az a szándéka, hogy az egész világ üdvözüljön!

Mindenekelőtt ezt a belső kísértést kell legyőznünk. Nagyon szépen lehet ünnepelni zárt ajtók mögött, kizárva a világot, imádni, dicsőíteni Istent. Lelkileg megbékélhetünk, lelkileg megnyugodhatunk és utána kimegyünk a világba, de az egy másik világ.

Nincs egy belső világ, meg egy külső világ.
 Egy világ van, az Isten teremtetett világa.
 Nincsenek emberek, akik kiválasztottak és rajtunk kívül lévőek.
 Minden ember az Isten gyermeke.
***Következésképpen minden ember
 Isten képére és hasonlatosságára teremtetett: testvérünk.***

Krisztus küldetése a világhoz

Ezen a mai ünnepen gondolkodjunk el azon: mit is jelent ez a küldetés?

Átérezzük-e a felelősséget egymásért? Egyfolytában panaszkodunk egymásra, panaszkodunk a hitetlenekre, panaszkodunk azokra, akik távol vannak az Istentől és úgy gondoljuk, hogy ezzel minden el van intézve. Egyik nagy egyházkritikus mondta: Jézus meghirdette Isten országát és eljött az Egyház. Ezzel azt akarta mondani, hogy Jézus előállt egy nagy ígérettel, egy nagy üzenettel és valójában lett az Egyház és ezzel az Egyházzal csak bajunk van. Kritizálja a pápát, kritizálja a püspököket, a papokat. Tőlünk ez távol van. Ne felejtsük el, az Egyház mi vagyunk. Az Egyház Krisztus titokzatos Teste.

Krisztusnak küldetése van a világhoz.

Ebben a küldetésben szabad részt venni, ahogy ellent is lehet mondani.

***De kereszténynek lenni azt jelenti, hogy
ebben a küldetésben az ember vállalja a maga feladatát!***

Ennek első feltétele

Megszabaduljon ettől a belső körtől, a bezártságtól,
ahol védelmet élvez az ember és nyugalmat. Ez az egyik.

A másik feltétel

Helyesen értsük, mit is jelent az, hogy mi az Egyháznak tagjai vagyunk.

Hiszen pünkösöd az Egyház születése napja.

Jézus evangéliumot hirdetett, örömhírt.

Igen sokszor fordítják úgy ezt a szót, hogy jó hír.

Egyik sem fejezi ki igazából azt, amit a fogalom jelent:

az evangélium.

Nem csupán örömhír, nem csupán jó hír.

Ezt is jól esik hallani, de az evangélium szó a császárok nyelvezetéhez tartozott. A római császár magát istennek tartotta. Ő az a valaki, aki igazságot szolgáltat, aki a világ ura és a világ sorsát rendezi. Amikor kihirdették az ő üzenetét, nem biztos, hogy az mindenkinek jó hír volt. Jó hír egy rendelkezés adott esetben mindenkinek, ami javát szolgálja az egyes embernek, a közösségnek? Üzenet a világ jobbítása érdekében. ***Amikor Jézus azt mondja: Isten evangéliuma,*** akkor ez a kijelentés nem csupán egy közlés, egy híradás.

Az evangélium egy olyan üzenet, amelyben Erő van,

amely meg akarja változtatni a világot.

Ez azt jelenti, hogy Istennek ez a terve.

Jézus ezt az isteni tervet valósítja meg,

ennek a tervnek kibontakoztatását bizza az apostolokra,

az apostolok mindazokra, akik hisznek az Istenben.

Hogyan értették az Isten országát?

Órigenész azt mondta: Isten országa maga Jézus, aki itt volt, aki itt van. Isten országa a hívő ember, akiben működik az Isten ereje. Isten országa az Egyház. Ne felejtsük el, az Egyház Krisztus titokzatos Teste. Az Egyház mi vagyunk.

Mai fogalmainkkal, a mai embernek az üzenetet így fogalmaznám meg: az embernek fel kell szabadítania magában azokat az erőket, amelyek képessé teszik az önkorlátozásra.

***Ma, a harmadik évezred elején, 2012-ben a pünkösdi üzenetet így fogalmazom meg:
Felszabadítani magunkban azokat a lelki erőket,
amelyek képessé tesznek bennünket az önkorlátozásra!***

A Szentírás így fogalmazza: Az ember megtehetne valamit, de nem teszi,
vagy az ember megtehet valamit és akkor is megcselekszi,
ha abból hátránya származik,
az korlátozza őt bizonyos érdekeinek érvényesítésében.
E nélkül naiv ábrándozás új világról elmélkedni, új világról gondolkodni.

Mindenki elfogadja Isten értékrendjét, a tízparancsolatot

Lássuk be, hogy az emberiség problémái csak akkor oldhatók meg, ha bizonyos értékekben konszenzus jön létre. Bizonyos értékeket mindenki értékeként ismer el. Ne felejtsük el, a pogány világban is létezett ez a törvény. Az istenek garantálták ezeket az értékeket. Az új világban - és az új világot a kereszténység hozta el, - ezeket az értékeket Isten garantálja.

***Nincsenek olyan értékek Isten értékrendjén kívül,
amelyek ezt az egységet megteremtenék!
Ezek az értékek szentek!***

A kereszténység a hitre hivatkozva, Istenre hivatkozva szól erről. Egyszerűen az ember eljut odáig, hogy teremtmény, elfogadja teremtetett voltát, nem isteníti önmagát és igazodik a tízparancsolat igazságaihoz. Ha ezek az értékek kikerülnek világunkból, akkor a világ pusztulásába rohan. Gondoljunk a nemzeti szocializmusra, a kommunizmusra. Hová juttatták istentelenségükben a világot!

Új viszony jön létre, ha az ember komolyan gondolja küldetését.
Viszony önmagamhoz: ez azt jelenti, hogy teremtmény vagyok.
Új viszony az emberekkel való kapcsolatomban:
minden ember a testvérem és ez egy új testvériség
a Lélek alapján, a Lélekre hivatkozva.
Ahhoz, hogy ez megvalósuljon, önkorlátozásra van szükségem.

Tekintsük akár a teremtetett világot, nézzük meg, mit művelünk Isten teremtetett szép világunkkal? Mivé tesszük? Hogyan zsákmányoljuk ki, mert önkorlátozásról szó sincs. Nézzük meg, mire jutunk egymással való kapcsolatunkban, ha ezek az értékek nem meghatározóak. Igazságosztóként lépnek föl hatalmak, miközben látják az emberi közösségek egymással való gondját, baját.

Testvérek! Pünkösöd van.
Isten azt akarja, hogy megújuljon a föld szíve, megújuljon a világ.
Megújuljunk mi emberek, az egymással való kapcsolatunk
és az emberiség boldoguljon és boldog legyen.
Gondolkodjunk el ezen az üzeneten.

***Isten országa itt van, Isten országa bennünk van!
Isten országáról a keresztényeknek kell elsősorban tanúságot tenni,
amely igazság, béke és öröm!***

+ A M E N +